

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 11C/103/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214205044
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Murgaš
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2015:6214205044.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš samosudcom JUDr. Ľubošom Murgašom v právnej veci navrhovateľa Friendly Finance Slovakia s.r.o., so sídlom ul. Hlavná 104, 040 01 Košice, IČO: 47 243 368, právne zastúpeného splnomocneným právnym zástupcom Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom so sídlom AK ul. Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, proti odporcovi K. J., R.. XX. XX. XXXX, D. B.. N..V.. H. XXX/X, XXX XX C. J.Í.Š., t.č. na neznámom mieste, v konaní zastúpený K. D., súdnou tajomníčkou tunajšieho súdu, o zaplatenie 251,66 Eur istiny s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 150,-- Eur spolu s 5,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 150,-- Eur od 08. 03. 2013 do zaplatenia a trovy konania za zaplatený súdny poplatok vo výške 16,50 Eur na účet navrhovateľa č. účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX vedený vo F. D., a.s., pobočka zahraničnej banky a trovy právneho zastúpenia vo výške 59,24 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa č. účtu. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v B. D. P. W. O. I. so sídlom v Bratislave, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd návrh navrhovateľa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 03. 07. 2014 na okresnom súde domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 251,66 Eur spolu s príslušenstvom pozostávajúcim z úrokov z omeškania vo výške 5,75 % ročne zo sumy 196,66 Eur od 08. 03. 2013 až do zaplatenia a náhrady trov konania.

Návrh odôvodnil tým, že medzi účastníkmi konania bola dňa 04. 02. 2013 uzatvorená rámcová zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru a súčasne zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Na tomto základe navrhovateľ odporcovi poskytol krátkodobý bezúčelový, bezúročný úver vo výške 150,-- Eur. Zmluva bola uzatvorená na diaľku prostredníctvom internetovej komunikácie a to tak, že veriteľ zaslal zmluvný formulár s informáciami o podmienkach úveru a návrh zmluvy spotrebiteľovi elektronickou poštou. Odporca ako spotrebiteľ vyjadril svoj súhlas s uzatvorením zmluvy kliknutím na odkaz, ktorý mu bol zaslaný elektronickou poštou. Odporca sa zaviazal vrátiť navrhovateľovi celkovú čiastku 196,66 Eur, pozostávajúcu zo sumy poskytnutého úveru (150,-- Eur) a celkových nákladov - príslušenstva za poskytnutie úveru (46,66 Eur). Odporca však túto čiastku navrhovateľovi do 03. 07. 2013 (v lehote splatnosti) nevrátil, preto si nárokuje úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške 5,75 % ročne zo sumy 196,66 Eur počnúc dňom nasledujúcim po splatnosti pohľadávky až do zaplatenia. Navrhovateľ si taktiež nárokuje voči odporcovi náhradu skutočne vynaložených nákladov vo výške 55,-- Eur podľa článku 4, bod 5 Rámcovej zmluvy, preto celkový nárok navrhovateľ uplatňovaný v súdnom konaní je vo výške 251,66 Eur s prísl.

Súd vo veci vydal PR č.k. 10Ro/68/2014-16 z 09. 07. 2014, ktorý sa nepodarilo doručiť do vlastných rúk odporcu, ktorého miesto pobytu nie je známe, preto súd uznesením č.k. 10Ro/68/2014-33 z 23. 01. 2015 PR zrušil. Odporcovi uznesením č.k. 11C/103/2015-37 zo 04. 03. 2015 ustanovil opatrovníčku, ktorej doručil návrh vrátane príloh a uznesením č.k. 11C/103/201-39 z 30. 03. 2015, odporcovi súd uložil, aby sa k veci písomne vyjadril a uviedol skutočnosti na svoju obranu a označil dôkazy. Súd odporcu zároveň poučil o jeho procesných právach a povinnostiach. Ku dňu vyhlásenia súdneho rozhodnutia sa odporca k veci nevyjadril.

Vzhľadom na to, že sa jedná o drobný spor, súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania a to s poukazom na § 115a ods. 2 v spojení s § 200ea ods. 1 O.s.p. Súd v súlade

s § 156 ods. 3 O. s. p. oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu dňom 29. 04. 2015.

Súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov a to s výpisom z obchodného registra na účastníkov konania, zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru, rámcovou zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru, upomienkou o nezaplatení pohľadávky z 12. 03. 2013, výpoveďou dohody o splátkovom kalendári a výzvou k urýchlenej úhrade dlhu z 19. 03. 2013, upozornením na hrozbu exekúcie z 23. 03. 2013, výzvou z 30. 03. 2013, výpisom z účtu navrhovateľa vedeného vo F. D. č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX k 04. 02. 2013.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav veci:

Účastníci dňa 04. 02. 2013 uzatvorili rámcovú zmluvu o poskytovaní spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb. Z článku 4, bod 1 tejto zmluvy vyplýva, že klient sa zaviazal zaplatiť veriteľovi poplatok spojený so spracovaním a poskytnutím úveru, ktorého výška je určená individuálne v závislosti od výšky úveru, doby splatnosti úveru a je uvedená na internetovej stránke veriteľa a oznámená spotrebiteľovi pred vyplnením žiadosti o poskytnutie úveru na užívateľskom účte klienta pred uzatvorením zmluvy. Účastníci pritom v rovnaký deň uzatvorili na diaľku aj zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru a to s poukazom na Zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných pôžičkách pre spotrebiteľov a Zákon č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a Občianskeho zákonníka. Podľa tejto zmluvy navrhovateľ poskytol odporcovi bezúročný úver vo výške 150,-- Eur a to jednorazovým čerpaním prostredníctvom bezhotovostného prevodu z účtu v banke veriteľa na účet spotrebiteľa. Odporca ako spotrebiteľ sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky s príslušenstvom v celkovej výške 196,66 Eur bezhotovostne na účet navrhovateľa do 07. 03. 2013. V zmluve sa nenachádza číselný údaj o percentuálnej sadzbe RPMN. Zmluva konštatuje, že celkové náklady podľa údajov platných v čase uzavretia zmluvy predstavujú RPMN. Celkové náklady spotrebiteľa za poskytnutie úveru sú vyjadrené poplatkom za poskytnutie úveru pevnou sumou s poukazom na § 2 písm. g) Zákona č. 129/2010 Z.z. vo výške 46,66 Eur. Celková čiastka, ktorú je odporca povinný zaplatiť pozostáva zo sumy poskytnutého úveru a celkových nákladov spolu vo výške 196,66 Eur. Navrhovateľa dňa 04. 02. 2013 bezhotovostným prevodom finančné prostriedky poukázal v prospech účtu odporcu vo výške 150,-- Eur. Dňa 12. 03. 2013 adresoval odporcovi elektronickú upomienku požadujúcu uhradenie dlžnej čiastky vo výške 211,70 Eur t. j. navýšenú sumu úveru o uhradenie administratívnych nákladov vymáhania vo výške 15,-- Eur. Dňom 19. 03. 2013 navrhovateľ adresoval odporcovi elektronicky výpoveď dohody o splátkovom kalendári a výzvu k urýchlenej úhrade dlhu vo výške 231,70 Eur a následne dňa 23. 03. 2013 odporcu upozornil na hrozbu exekúcie pohľadávky už vo výške 241,70 Eur, do ktorej zahrnul aj náklady spojené s inkasným konaním (10,-- Eur). Napokon odporcu vyzval na zaplatenie dlžnej čiastky dňa 30. 03. 2013 vo výške 266,70 Eur, do ktorej zahrnul ďalšie administratívne náklady spojené s vymáhaním pohľadávky (30,-- Eur). Odporca do začatia súdneho konania nerealizoval žiadnu ani čiastočnú úhradu uplatňovanej pohľadávky.

Podľa § 1 ods. 3 písm. l) Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch“); Spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

Podľa § 4 ods. 2 Zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy; dodávateľ je povinný oznámiť spotrebiteľovi informácie podľa odseku 1 zreteľným a zrozumiteľným spôsobom vhodným pre použitý prostriedok diaľkovej komunikácie v súlade so zásadami dobrých mravov a v súlade so zásadami poctivého obchodného styku tak, aby bol zrejmý obchodný účel týchto informácií; informácie musia byť aktuálne, úplné a pravdivé.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka; zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy; spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods.1, 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy; Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Súd vyššie citované ustanovenia zákonov aplikoval na zistený skutkový stav veci.

V danom prípade súd dospel k názoru, že zmluvu, ktorá bola uzatvorená medzi účastníkmi konania označená ako „Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru“ právne nemožno kvalifikovať ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere a s poukazom na § 1 ods. 3 písm. l) Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (do 09. 06. 2013). Z obsahu zmluvy je zrejmé, že predmetom zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov veriteľom na určitú dobu so splatnosťou do 07. 03. 2013. Bolo preukázané uzatvorenie zmluvy k 04. 02. 2013. Z uvedeného je nesporné, že sa jedná o poskytnutie peňažných prostriedkov formou úveru, ktorého splatnosť bola dohodnutá v lehote nepresahujúcej tri mesiace. Uvedená okolnosť teda neumožňuje kvalifikovať tento záväzkový vzťah podľa Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a podradiť ho pod jeho ustanovenia. Uvedená okolnosť neznamena, že veriteľ by pri poskytovaní finančných prostriedkov mohol konať mimo rámec pravidiel spadajúcich do oblasti spotrebiteľského práva. Odporca nepochybne v zmluvnom vzťahu má postavenie spotrebiteľa a veriteľ je dodávateľom, keďže predmetom jeho podnikateľskej činnosti je poskytovanie spotrebiteľských úverov, resp. iných úverov a pôžičiek pre spotrebiteľov a odporca ako fyzická osoba pri uzatváraní plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Uvedený právny vzťah podlieha regulácii prostredníctvom noriem obchodného práva (§ 497 a nasl. Obchodný zákonník) a noriem spotrebiteľského práva (zák. č. 266/2005 Z. z. a § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), pretože ide o spotrebiteľskú zmluvu. Na základe predmetnej zmluvy navrhovateľ poskytol odporcovi úver v celkovej výške 150,-- Eur, ktorý zmluvne je kvalifikovaný ako krátkodobý, bezúčelový a bezúročný úver formou jednorazového čerpania bezhotovostným prevodom. Zmluva o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka je typická tým, že veriteľ sa zaväzuje poskytnúť dlžníkovi na jeho požiadanie peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje tieto poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť z nich úroky. Tieto však v predmetnej zmluve medzi stranami neboli dohodnuté. Navrhovateľ v ustanoveniach zmluvy vyjadroval

celkové náklady spotrebiteľa pevnou sumou vyjadrenou poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 46,66 Eur s poukazom na § 2 písm. g) Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Zároveň však v predchádzajúcich odsekoch zmluvy navrhovateľ vyjadruje celkové náklady aj percentuálne odkazom na ukazovateľ RPMN, kde však zmluvy neuvádza číselný údaj v percentách. Uvedené ustanovenia zmluvy podľa názoru súdu nie sú dostatočne určité a zrozumiteľné pre spotrebiteľa a vyvolávajú nerovnováhu vzájomných práv a povinností v neprospech spotrebiteľa. Ustanovenia zmluvy si v tejto časti odporujú a v rozpore so zákonom je vyjadrená výška RPMN, ktorá nezodpovedá maximálnej výške odplaty pri spotrebiteľských úveroch (§ 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka). Súd dojednanie o celkových nákladoch spotrebiteľa, ktoré sú vyjadrené poplatkom za poskytnutie úveru, ktorý zároveň vyjadruje aj výšku RPMN považoval za určitý právny úkon, ktorý je neplatný s poukazom na § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Výšku odplaty vyjadrenú poplatkom za poskytnutie úveru súd považoval aj za rozpornú s dobrými mravmi a preto neplatnú podľa § 39 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Odplata vyjadrená pevnou sumou poplatku vo 46,66 Eur za mesiac od poskytnutia peňažných prostriedkov do splatnosti dlhu by ročne predstavovala čiastku 159,92 Eur, čo by tak predstavovalo navýšenie oproti sume odporcovi poskytnutých úverových prostriedkov o 373,28 %. Výška odplaty vyjadrená úrokovou sadzbou pri spotrebiteľských úveroch podľa údajov zverejnených Národnou bankou Slovenska pri novoposkytnutých úveroch za obdobie počnúc od februára 2013 pri novoposkytnutých úveroch bola na úrovni 14,38 %. Z tohto je zrejmé, že odplata dojednaná v zmluve prostredníctvom pevného poplatku vo výške 46,66 Eur, ktorá zároveň zodpovedá celkovým nákladom spotrebiteľa rovnajúcim sa RPPM je 25x vyššia ako je priemerná úroková sadzba poskytovaná bankami podľa štatistiky NBS. Z tohto dôvodu zmluvné dojednanie zmluvy o úvere z 4.2.2013 je v tejto časti rozporné s dobrými mravmi. Okrem tohto vyčíslené náklady podľa čl. IV bod 5 Rámцovej zmluvy sú uplatnené v rozpore so zákonom, pretože v zmysle zmluvných dojednaní mal klient povinnosť zaplatiť len skutočne vynaložené náklady spojené s vymáhaním, ktoré navrhovateľ nepreukázal. Nie je jasné, aké reálne náklady navrhovateľovi vznikli, pokiaľ odporcovi adresoval upomienky a urgencie, ktoré mu adresoval elektronicky. Odporca ani samá nemohol ovplyvniť ustanovenia zmluvy dotýkajúce sa týchto nákladov a tým ani ich výšku. Odporca, ktorý má postavenie spotrebiteľa ako slabšej strany v zmluvnom vzťahu nemal možnosť ovplyvniť vyššie uvedené ustanovenia vopred pripravenej zmluvy, preto súd nárok navrhovateľa v tejto časti ako nedôvodný zamietol.

Súd vyhovel návrhu v rozsahu, pokiaľ sa navrhovateľ domáhal zaplata sumy poskytnutých úverových prostriedkov. Navrhovateľ preukázal uzatvorenie zmluvy o úvere a naplnenie jej podstatných častí t. j. reálne poskytnutie peňažných prostriedkov odporcovi ako dlžníkovi, dočasnosť zmluvného vzťahu a povinnosť dlžníka vrátiť veriteľovi peňažné prostriedky. Navrhovateľ doložil splnenie svojho zmluvného záväzku výpisom z bankového účtu z dňa 04. 02. 2013, z ktorého vyplýva, že odporcovi poukázal bezhotovostným prevodom zo svojho účtu čiastku 150,-- Eur. Odporcovi vznikla povinnosť peňažné prostriedky navrhovateľovi vrátiť v lehote splatnosti. Túto povinnosť si odporca ani čiastočne nesplnil. Súd preto považoval návrh za opodstatnený v časti o zaplata istiny vo výške 150,-- Eur a príslušenstva zo sumy prísudku a vyhovel mu. Súd priznal navrhovateľovi úrok z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka od dňa nasledujúceho po splatnosti pohľadávky z úverovej zmluvy, t.j. od 08. 03. 2013 vo výške 5,75% ročne zo sumy 150,-- Eur až do zaplata. Nárok na úroky z omeškania bol navrhovateľom uplatnený v súlade s ustanoveniami § 3 ods. 1 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

O trovách konania súd rozhodol podľa pomeru procesného úspechu účastníkov v súdnom konaní (§ 142 ods. 2 O. s. p.). Navrhovateľovi v konaní vznikli trovy zaplata súdneho poplatku vo výške 16,50 Eur a trovy z dôvodu jeho právneho zastúpenia vo výške 59,24 Eur (za prevzatie a prípravu zastúpenia, písomné podanie na súd á 21,58 Eur, 2 x 8,04 režijný paušál k úkonom). Navrhovateľ vzhľadom na výsledok konania mal vo veci čistý procesný úspech 19,30%. Súd preto uložil odporcovi povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania za zaplata súdny poplatok vo výške 3,19 Eur a to na účet navrhovateľa a trovy právneho zastúpenia vo výške 11,39 Eur na účet advokáta, ktorý zastupoval navrhovateľa, ktorému bola prisúdená náhrada trov (§ 149 ods. 1 O. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na Okresný súd vo Veľkom Krtíši písomne v troch vyhotoveniach a rozhoduje o ňom Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.